

PARAULA I VIDA

Centenari del venerable Mn. Josep Gras i Granollers

El proper divendres dia 7 tindrà lloc a Granada l'inici de les celebracions commemoratives del centenari de la mort d'un mossèn fill del nostre Bisbat, **Josep Gras i Granollers**. Va néixer a Agramunt el 22 de gener de 1834 i va morir a Granada el 7 de juliol de 1918. Va estudiar als Escolapis de Barcelona i després fou alumne extern del Seminari de Barcelona, possiblement treballant i estudiant. Rebé l'ordenació de prevere a les Clarisses de Barcelona el 20 de març de 1858, després de demanar permís al Bisbe d'Urgell per canviar de Diòcesi. De seminarista, a Sant Agustí de Barcelona, freqüentà l'Escola de la Virtut, fundada pel Beat Francesc Palau i Quer, institució religiosa i social formativa dels obrers. Fou professor, i entre 1860 i 1865 visqué a Madrid y Écija (Sevilla), fent diverses tasques d'apostolat. El 1866 va obtenir una canongia a l'abadia del Sacro Monte de Granada, que li donà estabilitat. Allà exercí el ministeri i fou professor tota la vida. El seu principal apostolat, però, fou escriure, especialment en revistes i periòdics, fent de propagandista catòlic. Ja de jove a Barcelona havia col·laborat al periòdic *La España Católica*, i a Madrid a

La regeneración, i també va escriure a revistes italianes i franceses. Amb intenció de publicista, fundà el 1866 a Granada una societat religioso-literària, l'«Academia y Corte de Cristo», amb l'objectiu de promoure l'adoració i devoció a Crist Rei i l'Eucaristia, i defensar mitjançant contribucions de valor científic la divinitat i la reialesa de Crist, treballant per la restauració de la sobirania de Déu al món: el seu ideal era el regnat de Crist a tot el món, i el seu lema per arribar-hi «fer el bé». El 1867, fundà la revista de divulgació religiosa *El bien*, que va editar fins a la seva mort el 1918.

Fou un sacerdot ple de zel i entusiasme apostòlic, que esmerçà la seva vida en el ministeri sacerdotal, el periodisme i l'educació, amb l'objectiu prioritari de treballar incansablement per l'apostolat de la Sobirania de Crist. És així com el 1876 fundà l'**Institut religiós de les Filles de Crist Rei**, amb la missió de fer regnar Crist en el cor dels homes i de la societat, per mitjà de l'educació i aportar una alternativa cristiana a l'ensenyament laic que s'estava promovent des de l'Estat. Va morir a Granada el 7 de juliol de 1918 i per això s'inicien ara els actes del centenari de la seva mort, que es clouran el 7 de juliol de 2018. Està obert el seu procés de canonit-

zació i Sant Joan Pau II el proclamà Venerable el 26 de març de 1994, reconeixent les seves virtuts heroiques.

En un revolucionari segle XIX, tan convuls, amb persecucions per a la fe cristiana des de legislacions discriminatòries i anticlericals, i una cultura laïcista que s'anava estenent, ell sabé lluitar pacíficament amb totes les forces per mantenir el caliu de la fe, donar cultura cristiana i divulgar una bona apologètica de la fe, amb obres educatives i de servei assistencial als pobres. Tot perquè Crist regni en tots els cors. Afirmava: «El Regne de Crist és Regne de llum, de pau, de noble llibertat i de fraternitat sagrada... Només dintre el Regne de Déu està el veritable progrés... La missió de tot catòlic és, no només conservar i defensar sempre la seva llibertat cristiana, sinó també comunicar-la, fer-la créixer, i practicar-la en totes les esferes i terrenys».

Que ens inspiri avui la nostra pregària i el nostre compromís cristià aquest sant sacerdot agramuntí, que pregava dient: «*Crist venç, Crist regna, Crist impera. Jesús, el meu divinal Rei, que el vostre amor encengui tot el món.*»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de Corpus

El diumenge dia 18 de juny a totes les Parròquies del Bisbat es va celebrar amb solemnitat la festa tan tradicional del Corpus Christi, exaltació de l'amor a Jesús, fet Eucaristia per a la salvació del món, i manifestació de fe popular en la seva presència real. A moltes parròquies va tenir lloc un Acte eucarístic o la Processó pels carrers dels pobles, amb el desig que el Senyor visiti amb la seva presència salvadora tots els racons de la vida de cada dia. A la Catedral de Sta. Maria de La Seu d'Urgell, l'Arquebisbe Joan-Enric, acompanyat del Capítol Catedral i dels preveres de la ciutat, va presidir a la tarda la solemne Eucaristia i la processó pels carrers de la ciutat on hi van participar un bon grup d'infants que enguany havien rebut la seva primera comunió així com els Armats de la ciutat de La Seu d'Urgell. A la plaça del Mercat, centre neuràlgic de la ciutat, va tenir una petita «statio» amb la benedicció del Santíssim Sagrament envers tots els ciutadans i, ben especialment, els malalts i els qui poden passar per moments de dificultat.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'Esperit, do de Déu a la humanitat

La Pentecosta culmina la celebració del misteri pasqual. Al llarg de l'any litúrgic hem anat celebrant diversos aspectes d'un únic misteri: l'amor gratuït i misericordiós de Déu, que ens envia el seu Esperit per portar-nos a la vida plena. La Pentecosta evoca el Baptisme de Jesús. Allà s'esquinça el cel i Déu envia el seu Esperit al Fill Jesús perquè visqui la nostra vida humana fins a la plena donació de la mort i la resurrecció. Aquí Déu envia l'Esperit a l'Església per fer-la fidel al seu Senyor i portar la humanitat a la vida.

Aquesta és la fe cristiana. Déu no oblida la nostra humanitat feble i imperfecta sinó que ve a salvar-la. Evoquem ara tota la nostra experiència humana al

llarg de la història en les diverses cultures i religions; el que ha viscut d'esperança, de desig, de decepció, de terror, de recerca, de desesperació... Davant de tota aquesta història, renovem la sorpresa de la revelació cristiana: Déu no oblida el nostre mon humà ni condemna les seves terribles inhumanitats sinó que l'estima i escolta el seu clam i les seves esperances.

Davant la Pentecosta, renovem també la nova sorpresa del missatge cristià. Sovint les pregàries dirigides a Déu li demanen que ens alliberi de la nostra condició humana: el sofriment, les dificultats de la vida, la mort; o també li demanen que faci un món a la nostra mida, que ens faci a nosaltres superiors, privilegiats, satisfets. Déu escolta el nostre clam per

la vida i la felicitat, però no ho fa a la nostra mesura. No allibera l'home de la seva condició humana, feble, limitació i mort. Déu li envia el seu Esperit per fer del Fill Jesús, i amb Ell de tota la humanitat, una família de persones que aprenen a viure la seva condició humana com a fills i aprenen a estimar. L'Esperit porta Jesús a una vida de senzillesa, de llibertat, de plenitud en l'entrega de la pròpia vida. I porta l'Església i tota la humanitat a participar de la vida de Jesús i trobar l'alegria i la plenitud en l'amor, l'acceptació de les nostres febleses, l'acolliment de tots tal com són, l'entrega al Pare.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Centenario del venerable Mn. José Gras y Granollers

El próximo viernes día 7 tendrá lugar en Granada el inicio de las celebraciones conmemorativas del centenario de la muerte de un venerable sacerdote hijo de nuestra Diócesis, D. José Gras y Granollers. Nació en Agramunt el 22 de enero de 1834 y murió en Granada el 7 de julio de 1918. Estudió en los Escolapios de Barcelona y después fue alumno externo del Seminario de Barcelona, posiblemente simultaneando trabajo y estudios. Recibió la ordenación sacerdotal el 20 de marzo de 1858 en las Clarisas de Barcelona, después de pedir permiso al Obispo de Urgell para cambiar de Diócesis. De seminarista, en San Agustín de Barcelona, frecuentó la Escuela de la Virtud, fundada por el Beato Francisco Palau y Quer, institución religiosa y social formativa de los obreros. Fue profesor, y entre 1860 y 1865 vivió en Madrid y Écija (Sevilla), realizando diversas tareas de apostolado. En 1866 obtuvo una canonjía en la abadía del Sacro Monte de Granada, que le dio estabilidad. Allí ejerció su ministerio y fue profesor toda su vida. Su apostolado principal, sin embargo, fue escribir, especialmente en revistas y periódicos, ejerciendo como propagandista católico. Ya de joven en Barcelona había colaborado en el periódico *La España Católica*, y en Madrid en *La regeneración*, y también escribió en revistas italianas y francesas. Con intención de publicista, fundó en 1866 en Granada una sociedad religioso-literaria, la «Academia y Corte de Cristo», con el objetivo de promover la adoración y devoción a Cristo Rey y la Eucaristía, y defender mediante contribuciones de valor científico la divinidad y la realeza de Cristo, trabajando por la restauración de la soberanía de Dios en el mundo: su ideal era el reinado de Cristo en todo el mundo, y su lema para obtenerlo «hacer el bien». En 1867, fundó la revista de divulgación religiosa *El bien*, que editó hasta su muerte en 1918.

Fue un sacerdote lleno de celo y entusiasmo apostólicos, que dedicó toda su vida al ministerio sacerdotal, el periodismo y la educación, con el objetivo prioritario de trabajar incansablemente por el apostolado de la Soberanía de Cristo. Es así como en 1876 fundó el **Instituto religioso de las Hijas de Cristo Rey**, con la misión de hacer reinar Cristo en el corazón de los hombres y de la sociedad, por medio de la educación y aportar una alternativa cristiana a la enseñanza laica que se estaba promoviendo desde el Estado. Murió en Granada el 7 de julio de 1918 y por ello se inician ahora los actos del centenario de su muerte, que se clausurarán el 7 de julio de 2018. Está abierto su proceso de canonización y San Juan Pablo II lo proclamó Venerable el 26 de marzo de 1994, reconociendo sus virtudes heroicas.

En un revolucionario siglo XIX, tan convulso, con persecuciones para la fe cristiana desde legislaciones discriminatorias y anticlericales, y una cultura laicista que se iba extendiendo, él supo luchar pacíficamente con todas las fuerzas por mantener la fe encendida, dar cultura cristiana y divulgar una buena apologética de la fe, con obras educativas y de servicio asistencial a los pobres. Todo por que Cristo reine en todos los corazones. Afirmaba: «El Reino de Cristo es Reino de luz, de paz, de noble libertad y de fraternidad sagrada... Sólo dentro del Reino de Dios está el verdadero progreso... La misión de todo católico es, no sólo conservar y defender siempre su libertad cristiana, sino también comunicarla, hacerla crecer, y practicarla en todas las esferas y terrenos.»

Que nos inspire hoy nuestra oración y nuestro compromiso cristiano este santo sacerdote agramuntino, que oraba diciendo: «Cristo vence, Cristo reina, Cristo impera. Jesús, mi divino Rey, que tu amor encienda todo el mundo.»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Trobada de germanor dels sacerdots de la Cerdanya

El 8 de juny va tenir lloc la trobada transfronterera dels preveres de la Cerdanya del Bisbat d'Urgell i del Bisbat de Perpinyà-Elna. Enguany l'encontre va ser a l'abadia de Sant Martí del Canigó. Reunits a la plaça de l'església de Castell van pujar caminant a l'abadia confiada l'any 1988 pel Bisbe de Perpinyà-Elna a la comunitat de les Benaurances nascuda sota la renovació carismàtica i que desitja ser per al món un instrument per a una nova efusió de l'Esperit Sant. Actualment, aquesta comunitat la formen 14 membres: sacerdots, consagrats i laïcs. En arribar, els sacerdots han pogut participar d'una visita molt completa a la històrica, bella i centenària abadia que cada any visiten unes 30.000 persones.

Resada la pregària de sexta tots junts, els membres de la comunitat de les Benaurances i els sacerdots presents van compartir un dinar ple de fraternitat i, després del dinar, va continuar la visita pels

exteriors de l'abadia, tot contemplant la visió cordera del conjunt abacial i la vall del Vernet. Aquesta tradicional trobada agermana més els preveres que atenen els fidels d'aquestes contrades.

Confirmacions a la Diòcesi

A Encamp. El dia 2 de juny, Mons. Joan-Enric Vives va administrar el sagrament de la Confirmació a 12 joves de la Parròquia de Santa Eulàlia de Mèrida d'Encamp (Principat d'Andorra). Fou rebut a la seva arribada pels cònsols de la parròquia, Jordi Torres i Esther París, i el Rector i Vicari episcopal de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, i el Secretari del Consell Diocesà de Pastoral, Adolf Tugues. A la seva homilia, l'Arquebisbe animà els confirmands a dir-li al Senyor que l'estimaven en aquest dia tan important en les seves vides i dir-li sovint que el voldrien estimar sempre, al llarg de tota la seva vida de cristians, confessant-lo i no negant-lo mai.

A Ponts. La Vigília de la Pentecosta, dia 3 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell va presidir la solemne Eucaristia de Pasqua a la Parròquia de Ponts dins la qual va administrar el sagrament de la Confirmació a un grup de tretze joves de la parròquia i un de Balaguer. A l'homilia va explicar el sentit de la solemnitat que culmina la Pasqua, amb la vinguda de l'Esperit Sant, ànima de l'Església i constructor de la seva unitat i de la seva riquesa carismàtica. Fou rebut per l'Alcalde de Ponts, Francisco García. Concelebraren amb ell Mn. Jaume Mayoral, Rector, i els mossens Bonifaci Fortuny, Josep Sauter, Pau Vidal, David Codina i Josep Caba.

A la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell. El 5 de juny, a l'església de Sant Miquel, Mons. Joan-Enric va administrar la Confirmació a sis adults, que pròximament celebraran el seu matrimoni canònic.

Acompanyat per Mn. Parés, Mn. Miquel i Mn. Codina, l'Arquebisbe va celebrar l'Eucaristia i els va recordar a l'homilia que l'Esperit Sant els era donat com a Defensor i com a Font de l'Amor de Déu.

En acabar la celebració reberen els Evangelis i tingueren una senzilla festa al Claustre de la Catedral.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Convido tot hom a una comunicació constructiva que rebutgi els prejudicis i transmeti esperança i confiança en el nostre temps» (28 de maig).

@Pontifex: «La presència materna de Maria ens recorda que Déu mai no es cansa d'inclinar-se amb misericòrdia sobre la humanitat» (29 de maig).

@Pontifex: «La joia cristiana ve de l'Esperit Sant, que ens dóna la veritable llibertat i el do de portar Jesús als germans» (30 de maig).

@Pontifex: «Aprenguem de la fe forta i servicial de la nostra Mare Maria per esdevenir senyal viu de la misericòrdia de Déu» (31 de maig).

El Santuari de Núria rep una còpia de gran valor de la Mare de Déu

Un reportatge que s'estrenarà aquest juliol

El dia 31 de maig, festa de la Visita-ció, el Santuari de Núria va rebre una peça de gran valor, una còpia de la Mare de Déu de Núria realitzada l'any 1940 per encàrrec de la família Carreras, que es va exiliar a Suïssa durant la Guerra Civil. El Sr. Manuel Carreras, gendre de l'humanista i científic Rafael Patxot, durant cinc anys havia custodiat la talla original durant la Guerra Civil. Mn. Bonaventura l'havia tret del santuari i

Núria (1936-1941) on reconstruïa el viatge de la talla per França i Suïssa fins al seu retorn l'any 1941. El llibre volia ser un homenatge a totes les persones que la van custodiar. Entre elles, hi havia la família de Rafael Patxot, científic i mecenes català, que va endur-se la talla original des de Perpinyà fins a Suïssa. Allà la va custodiar a diferents indrets fins que l'any 1941 es va retornar al Santuari. Un any abans però el seu gendre, Manuel Carreras,

va encarregar a un artista que en fes dues còpies. Una d'aquestes, es conserva encara al bisbat de Friburg, i l'altra va quedar com a record familiar. I és aquesta última la que s'ha lliurat ara al Santuari del Bisbat d'Urgell. La còpia de la imatge serà col·locada a la veneració dels fidels a l'ermite de Sant Gil, que hi ha a prop del Santuari.

portat a França d'amagat l'any 1936 per evitar que la cremessin durant el conflicte. La família Patxot es va oferir per endur-se-la a Suïssa i custodiar-la el temps que calgués. Aprofitant que tenien l'original, van demanar a un artesà suís que els fes dues còpies. Una, continua al bisbat de Friburg, i l'altra, és la que s'ha cedit al Santuari.

És una imatge «molt fidel» a l'original, si bé manté els colors foscos que la talla tenia en aquella època en què no s'havia restaurat.

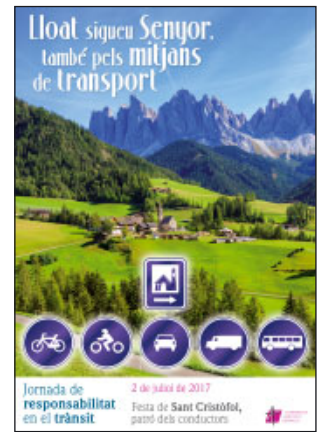
La fins ara propietària, Sra. Núria Carreras Patxot, ha volgut donar-la al Santuari amb el desig que sigui venerada i exposada en un lloc públic. L'encarregat de dur-la des de Suïssa ha estat el Sr. Manuel Castellet, expresident de l'Institut d'Estudis Catalans i amic personal de Carreras. L'ha lliurat al Mossèn del Santuari juntament amb la documentació oficial de la donació en presència de l'Alcalde de Queralbs.

Manuel Castellet va publicar fa quatre anys el llibre *L'exili de la marededéu* de

En aquest 2017 es compleixen cinquanta anys d'un altre episodi que va viure la Mare de Déu de Núria, quan va ser segrestada per un grup de joves antifranquistes la matinada del 9 de juliol del 1967. Coincidint amb aquesta efemèride, la productora Zeba Produccions Audiovisuals presentarà el documental «El segrest de Núria» on reconstrueixen els fets de la mà dels seus protagonistes. La preestrena fou a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans a Barcelona. El mateix dia, Manuel Castellet i Rosa Anna Felip presentaran el llibre *Mossèn, ens han pres la marededéu!*, on relaten els fets a partir de la documentació que han recopilat d'aquells fets.

Ser responsables en el trànsit avui i sempre!

Celebrem aquest diumenge 2 de juliol la Jornada de responsabilitat en el trànsit, que va lligada a la propera festa de Sant Cristòfol del 10 de juliol amb un lema ben joïós i esperançat: «**Lloat sigueu Senyor, també pels mitjans de transport**», i amb un paisatge de fons que ens pot suggerir llocs de la nostra geografia diocesana, una diòcesi que durant l'estiu rep força visites de turistes i per tant de desplaçaments de vehicles de tota mena, i a més d'un augment de vianants en les nostres poblacions, tot convidant a alertar de la necessitat de ser conductors i vianants responsables. Malgrat els avenços tècnics i mecànics en els mitjans de transport, encara és massa alta la sinistralitat que comporta accidents que poden ser mortals, i que afecten a famílies dels nostre entorn i que no són fàcils de pair per part d'ells i de les nostres comunitats parroquials. Els Bisbes en la seva Carta Pastoral de la Jornada ens demanen que cal arribar a «zero accidents», i això només es podrà aconseguir amb l'ajuda de tots els protagonistes: conductors, acompanyants i vianants, i ens queda molta feina a fer en aquest sentit.

L'Església també vol acompanyar a tots aquells que aquests dies es mouran per les nostres carreteres, pels nostres camins. Les nostres parròquies i la seva gent restaran oberts per acompanyar-los en la seva dimensió religiosa i espiritual. Només així podrem lloar a Déu pels grans regals que l'home ha inventat com a mitjans de transport per poder ajudar a fer millor la vida i sense descuidar-nos que aquests vehicles i conductors han de ser cada dia més respectuosos amb l'entorn de la natura i de totes les persones.

Que Sant Cristòfol ajudi als conductors i guardi als viatgers, tant si som nosaltres com si són els que aquests dies de vacances visiten el nostre bisbat urgellit i les nostres parròquies. I que durant to l'any siguem respectuosos amb les normes de trànsit i amb la vida dels altres quan ens desplaçem, que aquesta utopia que també predica i demana l'Església deixi de ser només un desig i esdevingui una realitat «zero accidents i zero víctimes en el trànsit».

Com ens diu la benedicció de la Diada de Sant Cristòfol:

«Déu totpoderós, creador del cel i la terra, que, en la teva gran saviesa, vas encomanar a l'home fer coses grans i boniques, et demanem pels que usin aquests vehicles: que recorrin el seu camí amb precaució i seguretat, evitin tota imprudència perillosa per als altres, i, tant si viatgen per plaer, treball o per necessitat, experimentin sempre la companyia de Crist, que viu i regna amb tu pels segles dels segles. Amén.»

Mn. Jaume Mayoral

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jo 20,24-29]. St. Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. franciscanes missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, néta de Jaume I; santa Berta, vg.

5. ■ Dimecres [Gn 21,5.8-20 / Sl 33 / Mt 8,28-34]. Sant Antoni M. Zaccaria (1502-1529), prevere, fundador barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prevere trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, verge.

6. ■ Dijous [Gn 22,1-19 / Sl 114 / Mt 9,1-8]. Santa Maria Goretti (1890-1902), verge i màrtir de la castedat; sant Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Divendres [Gn 23,1-4.19; 24,1-8.62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. Urgell: □ sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la ciutat de La Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, verge; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos màrtirs, deixebles

de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Za 9,9-10 / Sl 144 / Rm 9,9.11-13 / Mt 11,25-30]. Mare de Déu Reina de la Pau; sant Zenó o Zenon, màrtir; sant Joan de Colònia, prevere dominicà i màrtir; sant Teodor Balat, màrtir; beata Joana Scopelli, verge carmelitana; sant Agustí Zhao Rong i companys, màrtirs.

Diumenge XIII de durant l'any

COMENTARI

Estimem molt la família i Déu encara més

A la Transfiguració de Jesús surt Moisès, representant la Llei; i pels Profetes hi ha Elies que —amb Eliseu— són profetes sense llibre propi.

La generositat d'una *dona benestant* vers Eliseu, *l'home de Déu*, supera amb escreix el nivell habitual. *Fem-li una habitació d'obra, posem-li un llit, una taula, una cadira i un llum.*

L'agraïment d'Eliseu vers la dona que *no té fills* és obra del poder de Déu: *l'any que ve amanyagarà un fill.*

El batejat, en *sortir de l'esclavatge del Pecat*, entra en el senyoriu del Senyor al qual resta radicalment unit participant solidari del destí de Crist.

Les dues cares del baptisme són morir a *l'home vell* i renéixer a *la vida nova*, com la del Ressuscitat.

Tingueu-vos per morts al Pecat però vius per a Déu en Jesucrist. En principi el cristià sí és *mort al pecat*, però el pecat no és mort sinó viu i operant!

Pau atribueix els mateixos efectes a la fe que al baptisme: no coneix baptisme sense fe ni fe sense baptisme.

Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per a venir amb mi. Jesús no contraposa en disjuntiva dos amors: el de Déu i el de la família. Prenent com a punt de comparació l'amor a la família, reconegut com a bàsic, diu que l'amor a Déu —expressat en la fidelitat a Crist— ha de ser encara més alt que el de la família.

Qui vulgui guardar la vida en poder seu, amb egoisme, de fet la perdre; però qui l'haurà perduda per causa meva —la de l'Evangelí— *la retrobarà.*

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 4,8-11.14-16a)

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: «Estic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà.» El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezí, el seu criat: «Què podem fer per aquesta sunamita?» Guihezí li respongué: «Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran.» Eliseu li va dir: «Crida-la.» Guihezí la cridà, i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, amanyagarà un fill.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors, / d'una generació a l'altra anunciaré la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

Senyor, feliç el poble que us aclama. / Caminarà a la llum de la vostra mirada. / Tot el dia celebrarà el vostre nom, / enaltirà la vostra bondat. R.

Ve de vós la glòria del seu poder, / alcem el front perquè vós ens estimeu; / el nostre rei és del Sant d'Israel, / és del Senyor l'escut que em protegeix. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 6,3-4.8-11)

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Mateu (Mt 10,37-42)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els qui per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tot hom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 4,8-11.14-16a)

Pasó Eliseo un día por Sunén. Vivía allí una mujer principal que le insistió en que se quedase a comer; y desde entonces, se detenía allí a comer cada vez que pasaba. Ella dijo a su marido: «Estoy segura de que es un hombre santo de Dios el que viene siempre a vernos. Construyamos en la terraza una pequeña habitación y pongámosle arriba una cama, una mesa, una silla y una lámpara, para que cuando venga pueda retirarse». Llegó el día en que Eliseo se acercó por allí y se retiró a la habitación de arriba, donde se acostó. Entonces se preguntó Eliseo: «¿Qué podemos hacer por ella?». Respondió Guejazí, su criado: «Por desgracia no tiene hijos y su marido es ya anciano». Eliseo ordenó que la llamase. La llamó y ella se detuvo a la entrada. Eliseo le dijo: «El año próximo, por esta época, tú estarás abrazando un hijo».

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente las misericordias del Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dijiste: «La misericordia es un edificio eterno», / más que el cielo has afianzado tu fidelidad. R.

Dichoso el pueblo que sabe aclamarte: / caminará, oh, Señor, a la luz de tu rostro; / tu nombre es su gozo cada día, tu justicia es su orgullo. R.

Porque tú eres su honor y su fuerza, / y con tu favor realizas nuestro poder. / Porque el Señor es nuestro escudo, / y el Santo de Israel nuestro rey. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 6,3-4.8-11)

Hermanos: Cuantos fuimos bautizados en Cristo Jesús fuimos bautizados en su muerte. Por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, lo mismo que Cristo resucitó de entre los muertos por la gloria del Padre, así también nosotros andemos en una vida nueva. Si hemos muerto con Cristo, creemos que también viviremos con él; pues sabemos que Cristo, una vez resucitado de entre los muertos, ya no muere más; la muerte ya no tiene dominio sobre él. Porque quien ha muerto, ha muerto al pecado de una vez para siempre; y quien vive, vive para Dios. Lo mismo vosotros, consideraos muertos al pecado y vivos para Dios en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,37-42)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus apóstoles: «El que quiere a su padre o a su madre más que a mí, no es digno de mí; el que quiere a su hijo o a su hija más que a mí, no es digno de mí; y el que no carga con su cruz y me sigue, no es digno de mí. El que encuentre su vida la perderá, y el que pierda su vida por mí, la encontrará. El que os recibe a vosotros, me recibe a mí, y el que me recibe, recibe al que me ha enviado; el que recibe a un profeta porque es profeta, tendrá recompensa de profeta; y el que recibe a un justo porque es justo, tendrá recompensa de justo. El que dé a beber, aunque no sea más que un vaso de agua fresca, a uno de estos pequeños, sólo porque es mi discípulo, en verdad os digo que no perderá su recompensa.»